

## Рецензија рукописа *Вештина писања*

Рукопис *Вештина писања*, који коауторски потписују Љиљана Марковић и Кристина Митић пројектован је као својеврсни практикум за курс *Креативно писање* на основном студију Србистике на Филозофском факултету у Нишу. Веома популарни курсеви *креативног писања* под различитим се називима могу пронаћи на већини курикулума на већини студијских програма сличне провинијенције, али и на студијским програмима новинарства и сличних научних дисциплина. Прегледом литературе на тим силабусима јасно се увиђа потреба за извијесним практикумима који би студентима омогућили једноставнији и практичнији додир са материјом коју тематизују задати курсеви и отуда овакав помоћни уџбеник добија много ширу примјену од зацртаног.

Тога су итекако свјесне и ауторке које на унутрашњој насловној страни као својеврсни поднаслов стављају термин *Вежбанка I*. За курс који тематизује проблематику креативног писања вјежбање представља полазишну тачку с које се креће у авантуру изучавања. Три поглавља овог рукописа су, сваки на различит и веома креативан начин, усмјерени управо на вјежбање. Први већ насловом *Тражење теме*, а поготово насловом прве вјежбе *Енергизирајуће вежбе* показују да ова публикација подразумијева претходна теоретска знања, а да *Вежбанка* настоји та знања да оваплоти у практичне вјештине. Цијело ово поглавље је састављено од добро укомпонованих подстицајних информација и креативних вјежби кроз које студенти могу стечена знања претворити у примјењена знања. Нарочито је занимљиво остварено потпоглавље *Писање женско и мушко*, јер је из праксе познато да студентима није најјаснији појам „женског писма”, а „мушко писмо” се као засебан феномен и не истаржује на студијима књижевности.

У друго поглавље *Прича* ауторке нас непосредно уводе кроз потпоглавље *Књижевни лик* и то чине на веома вјешт начин кроз детективску причу. У детективској је причи наине читалац увијек у извијесном смислу и јунак, а овдје му се отвара могућност креативног садејства у формирању садржаја. Остала потпоглавља се баве елементима структуре приче на веома занимљив и интерактиван начин. Упошљавањем књижевнотеоријских појмова и њиховом литераризацијом постиже се лакше

разумијевање њихове стварне функције у приповиједном тексту. Поготово се важним чини потпоглавље *Језик у уметничком делу*. По сриједи је, наиме, феномен који је од фундаменталног значаја за настанак књижевноумјетничког текста. Језик би требало да има пресудну функцију у творењу дистинкције између умјетничког и сваког другог текста, а у овом случају је веома вјешто обрађена суштина језичке разликовности различитих дискурса.

Последње поглавље *Песма* наводи на размишљање да су у овом приручнику ствари можда намјерно „истумбане” у односу на уобичајене уџбенике реторичких дисциплина. Заправо није тако, јер је у суштини најтеже написати добру пјесму, а најтеже ју је и тумачити. Кроз мноштво изванредно изабраних примјера и ништа мање веома корисних савјета читалац се на неувобичајен начин уводи у унутрашњи свијет пјесме. Веома се значајним чине потпоглавља о ритму и метру, појмовима који млади пјесници у покушају сматрају анахроним и небитним, а ова *Вјежбанка* још једном показује да су они суштаствени за разумијевање и примјену матерње мелодије језика.

Лијепо укомпонована креативна радионица насловљена *Вештина писања* ауторки Љиљане Марковић и Кристине Митић представља добро осмишљен и зналачки укомпонован практикум за све курсеве који се баве креативним писањем без обзира на студијски програм и предзнања његовог корисника и ја га свесрдно препоручујем за штампу.

Проф. др Саша Кнежевић  
